

LIGJ
Nr.9924, datë 29.5.2008

**PËR RATIFIKIMIN E “MARRËVESHJES NDËRMJET KËSHILLIT TË MINISTRAVE
TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE MBRETËRISË SË DANIMARKËS PËR
RIPRANIMIN E PERSONAVE ME QËNDRIM TË PAAUTORIZUAR”**

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

**KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË**

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet “Marrëveshja ndërmjet Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë dhe Mbretërisë së Danimarkës për ripranimin e personave me qëndrim të paautorizuar”.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

**Shpallur me dekretin nr.5753, datë 9.6.2008 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Bamir Topi**

MARRËVESHJE
NDËRMJET REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE MBRETËRISË SË DANIMARKËS
PËR RIPRANIMIN E PERSONAVE ME QËNDRIM TË PAAUTORIZUAR

Palët e larta kontraktuese,
Republika e Shqipërisë, në vijim e përmendur si “Shqipëria”,
dhe Mbretëria e Danimarkës, në vijim e përmendur si “Danimarka”,
të vendosura për të forcuar bashkëpunimin e tyre me qëllimin për të luftuar emigracionin e paligjshëm në mënyrë më efektive;

duke dëshiruar të përcaktojnë, me anë të kësaj Marrëveshjeje dhe mbi bazën e reciprocitetit, procedura të shpejta dhe të efektshme për identifikimin dhe kthimin e sigurt dhe të rregullt të personave të cilët nuk përmbushin ose nuk i përmbushin më tej, kushtet për të hyrë, për të qëndruar ose për të banuar në territoret e Shqipërisë ose të Danimarkës, dhe për të lehtësuar kalimin transit të këtyre personave në një frymë bashkëpunimi;

duke theksuar që kjo Marrëveshje nuk cenon të drejtat, detyrimet dhe përgjegjësitë e Shqipërisë dhe Danimarkës, të cilat burojnë nga e Drejta Ndërkombëtare dhe, në veçanti, nga Konventa Europiane e 4 nëntorit 1950 për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut, nga Konventa e 28 korrikut 1951 dhe protokollin e 31 janarit 1967 për Statusin e Refugjatëve, dhe nga instrumentet ndërkombëtare për ekstradimin;

duke u bazuar në marrëveshjen ndërmjet Komunitetit Europian dhe Republikës së Shqipërisë për ripranimin e personave me qëndrim të paautorizuar, e cila hyri në fuqi më 1 maj 2006 dhe deklaratën e përbashkët për sa i përket Danimarkës, gjendur në aneksin e asaj marrëveshjeje,

kanë rënë dakord për sa vijon:

Neni 1 Përkufizime

Për qëllim të kësaj Marrëveshjeje:

- a) “Shtetas i Shqipërisë” nënkupton çdo person që ka shtetësinë shqiptare;
- b) “Shtetas i Danimarkës” nënkupton çdo person që ka shtetësinë daneze;
- c) “Shtetas i një vendi të tretë” nënkupton çdo person që ka shtetësi të ndryshme nga ajo daneze ose shqiptare.
- d) “Person pa shtetësi” nënkupton çdo person që nuk ka asnjë shtetësi.
- e) “Leje qëndrimi” nënkupton një leje të çdo lloji të lëshuar nga Danimarka ose nga Shqipëria që i jep të drejtën një personi të qëndrojë në territorin e saj. Ky përkufizim nuk përfshin lejet e përkohshme për të qëndruar në territorin e saj në lidhje me shqyrtimin e një aplikimi për azil ose të një aplikimi për leje qëndrimi.
- f) “Vizë” nënkupton një autorizim të lëshuar apo një vendim të marrë nga Danimarka ose Shqipëria, i cili kërkohet për të hyrë ose për të kaluar transit në territorin e tij. Ky përkufizim nuk përfshin vizën e transitit aeroportual.

SEKSIONI I DETYRIMET PËR RIPRANIM NGA SHQIPËRIA

Neni 2 Ripranimi i shtetasve të vet

1. Shqipëria do të ripranojë, me kërkesën e Danimarkës dhe pa formalitete të tjera, përveç atyre të parashikuara në këtë Marrëveshje, të gjithë personat të cilët nuk plotësojnë, ose nuk plotësojnë më tej, kushtet në fuqi për hyrjen, qëndrimin ose banimin në territorin e Danimarkës, me kusht që të provohet, ose të pranohet në mënyrë të vlefshme në bazë të sigurimit të provave të qarta se ata janë shtetas të Shqipërisë.

Kjo dispozitë do të zbatohet edhe për personat të cilëve u është hequr, ose që kanë hequr dorë nga, shtetësia shqiptare që nga hyrja në territorin e Danimarkës, me përjashtim kur këtyre personave u është premtuar dhënia e shtetësisë së plotë nga Danimarka.

2. Shqipëria, sipas nevojës dhe pa vonesë, do të pajisë personin për ripranimin e të cilit është rënë dakord, me dokumentin e udhëtimit që kërkohet për kthimin e tij/saj të vlefshme për një periudhë të paktën gjashtëmujore. Nëse, për arsye ligjore ose faktike, personi në fjalë nuk mund të transferohet brenda periudhës së vlefshmërisë së dokumentit të udhëtimit të lëshuar fillimisht, Shqipëria, brenda 14 ditëve kalendarike, do të shtyjë vlefshmërinë e dokumentit të udhëtimit ose, nëse është nevoja, do të lëshojë një dokument të ri udhëtimi me të njëjtën periudhë vlefshmërie. Nëse Shqipëria, brenda 14 ditëve kalendarike, nuk ka lëshuar dokumentin e udhëtimit, nuk ka shtyrë vlefshmërinë e tij apo, nëse ka qenë e nevojshme, nuk e ka rinovuar atë, do të pranohet përdorimi i dokumentit standard të udhëtimit të Bashkimit Europian për qëllime të dëbimit (1).

Neni 3 Ripranimi i shtetasve të vendeve të treta dhe personave pa shtetësi

1. Shqipëria do të ripranojë, me kërkesën e Danimarkës dhe pa formalitete të mëtejshme veç atyre të përcaktuara në këtë Marrëveshje, të gjithë shtetasit e vendeve të treta ose personat pa shtetësi, të cilët nuk plotësojnë, ose nuk i plotësojnë më tej, kushtet në fuqi për hyrjen, qëndrimin ose banimin në territorin e Danimarkës, me kusht që të provohet ose të pranohet në mënyrë të vlefshme në bazë të sigurimit të provave të qarta se ata persona:

a) kanë, ose në kohën kur kanë hyrë kishin vizë ose leje qëndrimi të lëshuar nga Shqipëria; ose

b) kanë hyrë në territorin e Danimarkës, pasi kanë qëndruar në, ose kanë kaluar transit nëpër territorin e Shqipërisë.

2. Detyrimi për ripranim i parashikuar në paragrafin 1 nuk do të zbatohet nëse:

a) shtetasi i vendit të tretë ose personi pa shtetësi ka kaluar vetëm transit nëpër një aeroport ndërkombëtar të Shqipërisë; ose

b) Danimarka i ka lëshuar shtetasit të vendit të tretë ose personit pa shtetësi një vizë ose leje qëndrimi para ose pas hyrjes në territorin e saj përveç rastit kur

- ai person zotëron një vizë ose leje qëndrimi lëshuar nga Shqipëria, që ka një periudhë vlefshmërie më të gjatë; ose

- viza ose leja e qëndrimit e lëshuar nga Danimarka është marrë duke përdorur dokumente të rreme apo të falsifikuara.

3. Shqipëria, sipas nevojës dhe pa vonesë, do ta pajisë personin për ripranimin e të cilit është rënë dakord me dokumentin e udhëtimit që kërkohet për kthimin e tij/saj të vlefshme për një periudhë të paktën 6-mujore nëse për arsye ligjore ose faktike, personi në fjalë nuk mund të transferohet brenda periudhës së vlefshmërisë së dokumentit të udhëtimit të lëshuar fillimisht, Shqipëria, brenda 14 ditëve kalendrike, do të shtyjë vlefshmërinë e dokumentit të udhëtimit ose, nëse është nevoja, do të lëshojë një dokument të ri udhëtimi me të njëjtën periudhë vlefshmërie. Nëse Shqipëria brenda 14 ditëve kalendrike nuk e ka lëshuar dokumentin e udhëtimit, nuk ka shtyrë vlefshmërinë e tij apo, nëse ka qenë e nevojshme, nuk e ka rinovuar atë, pranohet përdorimi i dokumentit stadard të udhëtimit të Bashkimit Europian për qëllime të dëbimit.

SEKSIONI II

DETYRIMET PËR RIPRANIM NGA DANIMARKA

Neni 4

Ripranimi i shtetasve të vet

1. Danimarka do të ripranojë, me kërkesë të Shqipërisë dhe pa formalitete të tjera, përveç atyre të përcaktuara në këtë Marrëveshje, të gjithë personat të cilët nuk plotësojnë, ose që nuk plotësojnë më tej kushtet për hyrjen, qëndrimin ose banimin në territorin e Shqipërisë, me kusht që të provohet, ose të pranohet në mënyrë të vlefshme në bazë të sigurimit të provave të qarta se ata janë shtetas të Danimarkës.

Kjo dispozitë do të zbatohet edhe për personat të cilëve u është hequr, ose kanë hequr dorë nga shtetësia e Danimarkës që nga hyrja në territorin e Shqipërisë, me përjashtim kur këtyre personave u është premtuar dhënia e shtetësisë nga Shqipëria.

2. Danimarka, sipas nevojës dhe pa vonesë, do ta pajisë personin për ripranimin e të cilit është rënë dakord, me dokumentin e udhëtimit që kërkohet për kthimin e tij/saj të vlefshme për një periudhë të paktën 6-mujore. Nëse, për arsye ligjore ose faktike, personi në fjalë nuk mund të transferohet brenda periudhës së vlefshmërisë së dokumentit të udhëtimit të lëshuar fillimisht, Danimarka, brenda 14 ditëve kalendrike, do të shtyjë vlefshmërinë e dokumentit të udhëtimit ose, nëse është nevoja, do të lëshojë një dokument të ri udhëtimi me të njëjtën periudhë vlefshmërie. Nëse Danimarka, brenda 14 ditëve kalendrike, nuk e ka lëshuar dokumentin e udhëtimit, nuk ka shtyrë vlefshmërinë e tij apo, nëse ka qenë e nevojshme, nuk e ka rinovuar atë, pranohet përdorimi i certifikatës shqiptare për qëllime të dëbimit (2).

Neni 5

Ripranimi i shtetasve të vendeve të treta dhe personave pa shtetësi

1. Danimarka do të ripranojë, me kërkesë të Shqipërisë dhe pa formalitete të mëtejshme

veç atyre të përcaktuara në këtë Marrëveshje, të gjithë shtetasit e vendeve të treta ose personat pa shtetësi, të cilët nuk plotësojnë, ose nuk plotësojnë më tej kushtet që janë në fuqi për hyrjen, qëndrimin ose banimin në territorin e Shqipërisë, me kusht që të provohet ose të pranohet në mënyrë të vlefshme në bazë të sigurimit të provave të qarta se këta persona:

a) kanë, ose në kohën kur kanë hyrë, kanë pasur vizë ose leje qëndrimi të lëshuar nga Danimarka; ose

b) kanë hyrë në territorin e Shqipërisë pasi kanë qëndruar në ose kanë kaluar tranzit nëpër territorin e Danimarkës.

2. Detyrimi për ripranim në paragrafin 1 nuk do të zbatohet nëse:

a) shtetasi i vendit të tretë ose personi pa shtetësi ka kaluar vetëm transit nëpër një aeroport ndërkombëtar të Danimarkës; ose

b) Shqipëria i ka dhënë shtetasit të vendit të tretë ose personit pa shtetësi një vizë ose leje qëndrimi para ose pas hyrjes në territorin e saj përveç rastit kur:

- ai person zotëron një vizë ose lejeqëndrimi lëshuar nga Danimarka, që ka një periudhë vlefshmërie më të gjatë; ose

- viza ose leja e qëndrimit të lëshuar nga Shqipëria është marrë duke përdorur dokumente të rreme apo të falsifikuara.

3. Danimarka, sipas nevojës dhe pa vonesë, do ta pajisë personin për ripranimin e të cilit është rënë dakord me dokumentin e udhëtimit që kërkohet për kthimin e tij/saj të vlefshme për një periudhë të paktën 6-mujore. Nëse, për arsye ligjore ose faktike, personi në fjalë nuk mund të transferohet brenda periudhës së vlefshmërisë së dokumentit të udhëtimit të lëshuar fillimisht, Danimarka brenda 14 ditëve kalendarike do të shtyjë vlefshmërinë e dokumentit të udhëtimit ose, nëse është e nevojshme, do të lëshojë një dokument të ri udhëtimi me të njëjtën periudhë vlefshmërie. Nëse Danimarka brenda 14 ditëve kalendarike nuk e ka lëshuar dokumentin e udhëtimit, nuk ka shtyrë vlefshmërinë e tij apo, nëse ka qenë e nevojshme, nuk e ka rinovuar atë, pranohet përdorimi i certifikatës shqiptare për qëllime të dëbimit.

SEKSIONI III PROCEDURA E RIPRANIMIT

Neni 6

Parimi

1. Sipas paragrafit 2, çdo transferim i një personi që do të ripranohet mbi bazën e njërës prej detyrimeve që përmbajnë nenet 2 deri 5 kërkon paraqitjen e një kërkesë për ripranim tek autoriteti kompetent i shtetit të kërkuar.

2. Kërkesa për ripranim mund të zëvendësohet me një komunikim me shkrim pranë autoritetit kompetent të shtetit të kërkuar brenda një periudhe kohe të arsyeshme përpara kthimit të personit në fjalë me kusht që personi që do të ripranohet zotëron një dokument udhëtimi të vlefshëm dhe, aty ku është e zbatueshme, një vizë ose leje qëndrimi të vlefshme të shtetit të kërkuar.

Neni 7

Kërkesa për ripranim

1. Për aq sa është e mundur, kërkesa për ripranim duhet të përmbajë informacionin e mëposhtëm:

a) të dhënat personale të personit që do të ripranohet (p.sh. emri, mbiemri, data e lindjes, dhe – aty ku është e mundur – vendi i lindjes, emri i babait, emri i nënës dhe vendbanimi i fundit);

b) përshkrim i mënyrave me anë të të cilave do të sigurohen provat e qarta për shtetësinë,

transitin, kushtet për ripranimin e shtetasve të vendeve të treta dhe personave pa shtetësi, si dhe hyrjen dhe qëndrimin e paligjshëm.

2. Për atë që është e mundur, kërkesa për ripranim duhet të përmbajë gjithashtu informacionin e mëposhtëm:

a) një deklaratë ku tregohet që personi që do të transferohet mund të ketë nevojë për ndihmë apo kujdes, me kusht që personi në fjalë të ketë shprehur pranimin e tij për këtë deklaratë;

b) çdo masë tjetër mbrojtjeje apo sigurie e cila mund të jetë e nevojshme për rastin e veçantë të transferimit.

3. Një formular i përbashkët që do të përdoret për kërkesat për ripranim është bashkëngjitur si aneksi 5 i kësaj Marrëveshjeje.

Neni 8

Mjetet e provës në lidhje me shtetësinë

1. Prova për shtetësinë sipas neneve 2 (1) dhe 4 (1) mund të jepet veçanërisht nëpërmjet çdonjërit prej dokumenteve të renditura në aneksin 1 të kësaj Marrëveshjeje, edhe nëse periudha e vlefshmërisë së tyre ka mbaruar. Nëse paraqiten dokumente të tilla, Shqipëria dhe Danimarka do të njohin reciprokisht shtetësinë pa qenë nevoja për hetim të mëtejshëm. Prova për shtetësinë nuk mund të jepet nëpërmjet dokumenteve të falsifikuara.

2. Provat prima facie (e qarta) për shtetësinë sipas neneve 2 (1) dhe 4 (1) mund të jepen veçanërisht nëpërmjet dokumenteve të renditura në aneksin 2 të kësaj Marrëveshjeje, edhe nëse periudha e tyre e vlefshmërisë ka mbaruar. Nëse paraqiten dokumente të tilla, Shqipëria dhe Danimarka do të pranojnë përcaktimin e shtetësisë, me përjashtim të rastit kur ato mund të vërtetojnë të kundërtën. Provat e qarta në lidhje me shtetësinë nuk mund të jepen nëpërmjet dokumenteve të falsifikuara.

3. Nëse nuk mund të paraqitet asnjë nga dokumentet e renditura në anekset 1 ose 2, përfaqësitë kompetente diplomatike dhe konsullore të Danimarkës ose Shqipërisë do të marrin masat, me paraqitjen e një kërkesë, për të intervistuar pa vonesë personin që do të ripranohet me qëllim që të përcaktojnë shtetësinë e tij/saj.

Neni 9

Mjetet e provës në lidhje me shtetasit e vendeve të treta dhe personat pa shtetësi

1. Prova e kushteve për ripranimin e shtetasve të vendeve të treta dhe personave pa shtetësi përcaktuar në nenin 3 (1) dhe nenin 5 (1) do të jepet veçanërisht nëpërmjet njërit prej mjeteve të provës të listuara në aneksin 3 të kësaj Marrëveshjeje; ajo nuk mund të jepet nëpërmjet dokumenteve të falsifikuara. Çdo provë e tillë njihet reciprokisht nga Shqipëria dhe Danimarka pa qenë nevoja për hetim të mëtejshëm.

2. Provat prima facie (e qarta) për kushtet e ripranimit të shtetasve të vendeve të treta dhe të personave pa shtetësi, përcaktuar në nenet 3 (1) dhe 5 (1) jepen veçanërisht nëpërmjet njërit prej mjeteve të provës të shënuara në aneksin 4 të kësaj Marrëveshjeje; ato nuk mund të jepen nëpërmjet dokumenteve të falsifikuara. Kur paraqiten të tilla prova prima facie (të qarta), Shqipëria dhe Danimarka vlerësojnë përcaktimin e kushteve, përveç rastit kur mund të vërtetojnë të kundërtën.

3. Paligjshmëria e hyrjes, qëndrimit apo banimit do të përcaktohet me anën e dokumenteve të udhëtimit, të personit në fjalë, në të cilat mungojnë viza apo leja e qëndrimit në territorin e shtetit kërkues. Një deklaratë e shtetit kërkues që personi në fjalë është gjetur pa dokumentet e nevojshme të udhëtimit, vizë apo leje qëndrimi paraqitet si provë e qartë për hyrjen, qëndrimin ose banimin e paligjshëm.

Neni 10

Afatet kohore

1. Kërkesa për ripranim duhet t'i paraqitet autoritetit kompetent të shtetit të kërkuar brenda një periudhe maksimale njëvjeçare nga koha kur autoriteti kompetent i shtetit kërkuar merr dijeni që një shtetas i një vendi të tretë apo një person pa shtetësi nuk plotëson, ose nuk i plotëson më tej, kushtet që janë në fuqi për hyrjen, qëndrimin ose banimin. Kur ka pengesa ligjore ose faktike që kërkesa të paraqitet në kohë, afati kohor, me kërkesë të shtetit kërkuar, do të shtyhet, por vetëm derisa pengesa të mos ekzistojë më.

2. Një kërkesë për ripranim duhet t'i kthehet përgjigje pa vonesë të panevojshme, dhe në çdo rast brenda një periudhe maksimale prej 14 ditësh kalendarike; për mospranimin e një kërkesë për ripranim do të jepen arsye. Afati kohor fillon nga data e marrjes së kërkesës për ripranim. Nëse brenda këtij afati kohor nuk ka përgjigje, do të konsiderohet se është rënë dakord për transferimin e personit.

3. Pasi është pranuar kërkesa apo, kur është e nevojshme, pas mbarimit të periudhës prej 14 ditësh kalendarike, personi në fjalë transferohet pa vonesë dhe, e shumta, brenda tre muajsh. Mbi bazën e kërkesës së shtetit kërkuar ky afat kohor mund të zgjatet sa koha që duhet për të kaluar pengesat ligjore apo praktike.

Neni 11

Modalitetet e transferimit dhe mënyrat e transportimit

1. Para kthimit të një personi, autoritetet kompetente të Danimarkës dhe Shqipërisë do të bien në ujdi që më parë me shkrim në lidhje me datën e transferimit, vendin e hyrjes, shoqërimin e mundshëm dhe të dhëna të tjera që kanë lidhje me transferimin.

2. Nuk ndalohet asnjë mjet transporti, qoftë nga ajri, toka apo deti. Kthimi në rrugë ajrore nuk do të kufizohet në përdorimin e shoqërive të transportit të Danimarkës ose Shqipërisë dhe mund të kryhet duke përdorur avionë linje apo çarter. Në rastin e kthimeve të shoqëruara, këta shoqërues nuk kufizohen vetëm në persona të autorizuar të shtetit kërkuar, me kusht që të jenë persona të autorizuar nga Danimarka ose nga Shqipëria.

Neni 12

Ripranimi i gabuar

Shqipëria do të marrë mbrapsht pa vonesë çdo person të ripranuar nga Danimarka, dhe Danimarka do të marrë mbrapsht pa vonesë çdo person të ripranuar nga Shqipëria, nëse vërtetohet, brenda një periudhe tremujore pas transferimit të personit në fjalë, që nuk plotësohen kërkesat e vendosura në nenet 2 dhe 5 të kësaj Marrëveshjeje. Në këto raste, autoritetet kompetente të Shqipërisë dhe Danimarkës do të shkëmbejnë gjithashtu të gjithë informacionin e disponueshëm që ka të bëjë me identitetin aktual, shtetësinë ose itinerarin e transitimit të personit që do të kthehet.

SEKSIONI IV OPERACIONET TRANSIT

Neni 13

Parimet

1. Shqipëria dhe Danimarka do të kufizonin kalimin transit të shtetasve të vendeve të treta apo të personave pa shtetësi në raste kur këta persona nuk mund të kthehen direkt në shtetin e destinacionit.

2. Shqipëria do të lejojë kalimin transit të shtetasve të vendeve të treta ose të personave

pa shtetësi, nëse Danimarka e kërkon një gjë të tillë, dhe Danimarka do të autorizojë kalimin transit të shtetasve të vendeve të treta apo të personave pa shtetësi, nëse Shqipëria e kërkon një gjë të tillë, nëse sigurohet udhëtimi i mëtijshëm transit në shtete të tjera të mundshme të transitit dhe nëse sigurohet ripranimi nga shteti i destinacionit.

3. Transiti mund të refuzohet nga Shqipëria ose Danimarka:

a) nëse shtetasi i vendit të tretë ose personi pa shtetësi rrezikon realisht të bëhet subjekt i torturave apo i trajtimit ose ndëshkimit çnjerëzor apo poshtërues, i dënimit me vdekje ose i përndjekjes për shkak të racës, fesë, kombësisë, pjesëmarrjes në një grup shoqëror apo një bindjeje politike të veçantë, në shtetin për ku është drejtuar apo në një shtet tjetër ku do të kalojë transit; ose

b) nëse shtetasi i vendit të tretë ose personi pa shtetësi do t'i nënshtrohet ndjekjes ose sanksioneve penale në shtetin e kërkuar ose në një shtet tjetër ku do të kalojë transit; ose

c) për arsye të shëndetit publik, sigurisë së brendshme, rendit publik ose interesave të tjera të shtetit të kërkuar.

4. Shqipëria ose Danimarka mund të anulojnë çdo leje të dhënë, nëse më vonë dalin në dritë rrethanat e përmendura në paragrafin 3, të cilat bëhen pengesë për operacionet e transitit ose nëse udhëtimi i mëtijshëm në shtete të mundshme të transitit ose nuk sigurohet më ripranimi nga ana e shtetit të destinacionit. Në këtë rast shteti kërkuar e merr sërish shtetasin e vendit të tretë ose personin pa shtetësi, sipas nevojës dhe pa vonesë.

Neni 14

Procedura e transitit

1. Një kërkesë për operacionet e transitit duhet t'i paraqitet autoritetit kompetent të shtetit të kërkuar me shkrim dhe duhet të përmbajë informacionin e mëposhtëm:

a) llojin e transitit (me rrugë ajrore, tokësore apo detare), shtetet e tjera të mundshme për transit dhe destinacioni përfundimtar;

b) të dhënat e veçanta të personit në fjalë (p.sh. emri, mbiemri, emri i vajzërisë, emra të tjerë që përdor ose pseudonime, data e lindjes, seksi dhe – aty ku është e mundur - vendi i lindjes, kombësia, gjuha, lloji dhe numri i dokumentit të udhëtimit);

c) vendi i parashikuar i hyrjes, koha e transferimit dhe përdorimi i mundshëm i shoqëruesve;

d) një deklaratë që sipas mendimit të shtetit kërkuar përmbushen kushtet lidhur me nenin 13 (2) dhe që nuk ka arsye për mospranim sipas nenit 13 (3).

Një formular i përbashkët për t'u përdorur për kërkesat për kalim transit është bashkëngjitur si aneksi 6 i kësaj Marrëveshjeje.

2. Shteti i kërkuar do të njoftojë, brenda pesë ditëve kalendarike dhe me shkrim, shtetin kërkuar për pranimin, duke konfirmuar vendin e hyrjes dhe kohën e parashikuar të pranimit, ose do ta njoftojë atë për mospranimin e kërkesës dhe për arsyet e këtij mospranimi.

3. Nëse operacionet e transitit kryhen në rrugë ajrore, personi që ripranohet dhe shoqëruesit e mundshëm shmangen nga detyrimi për të marrë vizë transiti aeroportuale.

4. Autoritetet kompetente të shtetit të kërkuar do të ndihmojnë në operacionet e transitit, pas konsultimeve reciproke, në veçanti nëpërmjet mbikëqyrjes së personave në fjalë dhe dhënies së mjeteve të përshtatshme për këtë qëllim.

SEKSIONI V

KOSTOT

Neni 15

Kostot e transportit dhe transitit

Pa cenuar të drejtën e autoriteteve kompetente për të rimbursuar kostot, lidhur me riparimin, të shkaktuara nga ana e personit që do të ripranohet apo nga palë të treta, të gjitha kostot e transportit në lidhje me ripranimin dhe operacionet e transitit në përputhje me këtë Marrëveshje deri në kufirin e shtetit të destinacionit përfundimtar do të përballohen nga ana e shtetit kërkuar.

SEKSIONI VI MBROJTJA E TË DHËNAVE DHE KLAUZOLA E MOSNDIKIMIT

Neni 16

Mbrojtja e të dhënave

Komunikimi i të dhënave personale do të bëhet vetëm nëse është i nevojshëm për zbatimin e kësaj Marrëveshjeje nga autoritetet kompetente të Danimarkës ose Shqipërisë sipas rastit. Përpunimi dhe trajtimi i të dhënave personale në ndonjë rast të veçantë do t'u nënshtrohet ligjeve të brendshme të Shqipërisë dhe kur autoriteti kontrollues është autoritet kompetent i Danimarkës, do t'i nënshtrohet dispozitave të direktivës 95/46/EC (3) dhe të legjislacionit kombëtar. Gjithashtu do të zbatohen edhe parimet e mëposhtme:

a) të dhënat personale duhet të transmetohen në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme;
b) të dhënat personale duhet të mbledhen për qëllim specifik, të qartë dhe të ligjshëm për zbatimin e kësaj Marrëveshjeje dhe nuk duhet të përpunohen më tej nga autoriteti dërgues as edhe nga autoriteti marrës në një mënyrë që nuk përputhet me këtë qëllim;

c) të dhënat personale duhet të jenë të përshtatshme, përkatëse dhe të mos e tejkalojnë qëllimin për të cilin janë mbledhur dhe/ose komunikuar në veçanti, të dhënat personale që komunikohen mund të kenë të bëjnë vetëm me sa vijon:

- të dhënat e veçanta të personit që do të transferohet (p.sh. emri, mbiemri, emra të mëparshëm, emra të tjerë të përdorur ose pseudonime, seksi, gjendja civile, data dhe vendi i lindjes, kombësia aktuale dhe e mëparshme);

- pasaportën, kartën e identitetit ose dëshminë e aftësisë për drejtim mjeti (numri, periudha e vlefshmërisë, data e lëshimit, autoriteti që e ka lëshuar, vendi ku është lëshuar);

- ndalesat dhe itineraret;
- informacione të tjera të nevojshme për të identifikuar personin që do të transferohet ose për të shqyrtuar kërkesat e ripranimit në përputhje me këtë Marrëveshje;

d) të dhënat personale duhet të jenë të sakta dhe, aty ku është e mundur, të përditësuara.

e) të dhënat personale duhet të ruhen në një formë që lejon identifikimin e subjektit të të dhënave për jo më shumë sesa është e nevojshme për qëllimin për të cilin këto të dhëna janë mbledhur ose për të cilin përpunohen më tej.

f) Autoriteti komunikues dhe autoriteti marrës i të dhënave do të ndërmarrin çdo hap të arsyeshëm për të bërë saktësimin, eliminimin ose bllokimin e duhur të të dhënave personale në rastin kur komunikimi i tyre nuk përputhet me dispozitat e këtij neni, në mënyrë të veçantë nëse ato të dhëna nuk janë të përshtatshme, nuk janë përkatëse, janë të pasakta ose e tejkalojnë qëllimin për të cilin janë komunikuar, Kjo përfshin njoftimin e çdo korrigjimi, zhdukjeje apo bllokimi nga Pala tjetër.

g) Mbi bazën e kërkesës, autoriteti marrës i të dhënave do të informojë autoritetin komunikues, mbi përdorimin e të dhënave të komunikuar dhe për rezultatet e përfutura prej tyre.

h) Të dhënat personale mund t'u komunikohen vetëm autoriteteve kompetente.

Komunikimi i mëtejshëm për organizma të tjerë kërkon pranimin paraprak të autoritetit komunikues.

i) Autoriteti dërgues dhe autoriteti marrës i të dhënave janë të detyruara të mbajnë procesverbal me shkrim për komunikimin dhe marrjen e të dhënave personale.

Neni 17

Klauzola e mosndikimit

1. Kjo Marrëveshje do të bëhet pa cenuar të drejtat, detyrimet dhe përgjegjësitë e Shqipërisë dhe Danimarkës që burojnë nga e drejta ndërkombëtare, dhe veçanërisht nga Konventa Europiane e 4 nëntorit 1950 për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut, Konventa e 28 korrikut 1951 dhe protokolli i 31 janarit 1967 mbi statusin e refugjatëve, dhe instrumentet ndërkombëtare mbi ekstradimin.

2. Asgjë në këtë Marrëveshje nuk ndalon kthimin e një personi sipas marrëveshjeve të tjera formale apo informale.

SEKSIONI VII

REALIZIMI DHE ZBATIMI

Neni 18

Grupi i përbashkët i ekspertëve

1. Palët kontraktuese do të japin njëra-tjetrës asistencë të ndërsjellë në zbatimin dhe interpretimin e kësaj marrëveshjeje. Për këtë qëllim ato do të krijojnë një Grup të Përbashkët Ekspertësh (në vijim i quajtur “Grupi i Ekspertëve”) i cili do të ketë, në veçanti, detyrën:

- a) të kontrollojë zbatimin e kësaj Marrëveshjeje;
 - b) të vendosë për masat e nevojshme për realizimin për zbatimin e njëjtë të kësaj Marrëveshjeje;
 - c) të ketë shkëmbime të rregullta informacioni mbi protokollet e zbatimit të hartuar nga Danimarka dhe Shqipëria në përputhje me nenin 19;
 - d) të vendosë për amendamentet në anekset e kësaj Marrëveshjeje;
 - e) të rekomandojë amendamentet e kësaj Marrëveshjeje.
2. Vendimet e Grupit të Ekspertëve janë të detyrueshme për Palët Kontraktuese.
3. Grupi i ekspertëve do të përbëhet nga ekspertë nga Danimarka dhe Shqipëria;
4. Grupi i ekspertëve do të mbledhet sa herë që është e nevojshme me kërkesën e njëres nga Palët Kontraktuese.
5. Grupi i ekspertëve do të përcaktojë rregullat e tij procedurale.

Neni 19

Protokolli i zbatimit

1. Danimarka dhe Shqipëria mund të hartojnë protokoll zbatimi, i cili do të përcaktojë rregullat për:

- a) caktimin e autoriteteve kompetente, pikave të kalimit kufitar dhe shkëmbimin e pikave të kontaktit;
- b) kushtet për kthimet e shoqëruara, përfshi transitin e shoqëruar të shtetasve të vendeve të treta dhe të personave pa shtetësi;
- c) mjete dhe dokumente shtesë veç atyre të listuara në anekset 1 deri 4 të kësaj Marrëveshjeje.

Neni 20

Hyrja në fuqi, kohëzgjatja dhe përfundimi

1. Kjo marrëveshje do të ratifikohet apo miratohet nga Palët Kontraktuese në përputhje me procedurat e tyre përkatëse.

2. Sipas paragrafit 3, kjo Marrëveshje do të hyjë në fuqi në ditën e parë të muajit të dytë pas datës kur Palët Kontraktuese njoftojnë njëra – tjetrën që janë përfunduar procedurat e

përcaktuara në paragrafin e parë. Nëse kjo datë është më e hershme se data e hyrjes në fuqi të marrëveshjes ndërmjet Mbretërisë së Danimarkës dhe Republikës së Shqipërisë për lehtësimin e dhënies së vizave, kjo Marrëveshje nuk do të hyjë në fuqi para datës së hyrjes në fuqi të Marrëveshjes së vizave.

3. Nenet 3 dhe 5 të kësaj Marrëveshje do të hyjnë në fuqi 2 vjet pas datës së cituar në paragrafin 2.

4. Kjo Marrëveshje lidhet për një kohë të pakufizuar.

5. Secila Palë Kontraktuese mund ta denoncojë këtë Marrëveshje duke njoftuar zyrtarisht Palën tjetër Kontraktuese. Kjo Marrëveshje do të pushojë së vepruari gjashtë muaj pas datës së këtij njoftimi.

Neni 21

Aneksset

Aneksset nga 1 deri në 6 janë një pjesë integrale e kësaj Marrëveshjeje.

Bërë në Tiranë, më 24 prill 2008, në dy kopje në gjuhën shqipe, daneze dhe angleze. Në rast të diferencave në interpretim do të ketë përparësi teksti në anglisht.

1. Rekomandimi i këshillit i datës 30 nëntor 1994 në lidhje me përdorimin e një dokumenti standard udhëtimi për dëbimin e shtetasve të vendeve të treta (OJ C 274, datë 19.9.1996, fq.18)

2. Vërtetuar me Instruksionin nr.553 të 19 nëntorit 2003 të zv.Ministrit të Punëve të Jashtme për dhënien e lejekalimit (*laissez-passer*) nga përfaqësitë shqiptare për kthime në Shqipëri.

3. Direktiva 95/46/EC e Parlamentit Europian dhe e Këshillit më 24 tetor 1995 për mbrojtjen e individëve në lidhje me komunikimin e të dhënave personale dhe me lëvizjen e lirë të këtyre të dhënave (OJ L 281 më 23.11.1995, fq.31).

ANEKSI 1

Lista e përbashkët e dokumenteve, paraqitja e të cilëve konsiderohet si provë për shtetësinë

(nenet 2 (1), 3 (1), 4 (1) dhe 5 (1))

- pasaporta të çdo lloji (pasaporta të shteteve, pasaporta diplomatike, pasaporta shërbimi, pasaporta kolektive dhe pasaporta zëvendësuese, përfshi pasaportat e fëmijëve);
- kartat e identitetit të çdo lloji (përfshi edhe kartat e përkohëshme dhe provizore);
- librezat ushtarake dhe karta identiteti ushtarake;
- librezat marinarësh dhe karta shërbimi të kapitenëve të anijeve;
- certifikata shtetësie dhe dokumente të tjera zyrtare që përmendin apo tregojnë shtetësinë.

ANEKSI 2

Lista e përbashkët e dokumenteve, paraqitja e të cilave konsiderohet si provë *prima facie* (e qartë) për shtetësinë

(nenet 2 (1), 3 (1), 4 (1) dhe 5 (1))

- fotokopje e secilit nga dokumentet e shënuara në aneksin 1 të kësaj Marrëveshjeje;
- patenta ose fotokopje të tyre;
- certifikatat e lindjes ose fotokopjet e tyre;
- kartat e identitetit të kompanive ose fotokopje të tyre;
- dëshmi nga dëshmitarë;
- dëshmi të bëra nga personi në fjalë dhe gjuha e folur prej tij/saj, përfshi edhe përfundimet e një provimi zyrtar;

- çdo dokument tjetër që mund të ndihmojë për të përcaktuar shtetësinë e personit në fjalë.

ANEKSI 3

Lista e përbashkët e dokumenteve të cilat konsiderohen si provë e kushteve për ripranim të shtetasve të vendeve të treta dhe personave pa shtetësi

(nenet 3 (1) dhe 5 (1))

- vulat e hyrjes/daljes ose shënime të ngjashme në dokumentin e udhëtimit të personit në fjalë ose prova të tjera të hyrjes/daljes (p.sh. fotografike);

- dokumente, certifikata dhe fatura të çdo lloji (p.sh. fatura hoteli, konfirmime për trajtim mjekësor ose spitalor, dokumente hyrje për në institucione publike/private, marrëveshje për marrje makinash me qira, fatura të kartave të kreditit, etj) që tregojnë qartë që personi në fjalë ka qëndruar në territorin e shtetit të kërkuar;

- bileta dhe/ose lista pasagjerësh të udhëtimeve me avion, tren, autobus apo anije, të cilat tregojnë praninë dhe itinerarin e personit në fjalë në territorin e shtetit të kërkuar;

- informacion që tregon se personi në fjalë ka përdorur shërbimet e një agjencie transporti apo udhëtarësh;

- dëshmi zyrtare të lëshuara, në veçanti, nga pjestarë të personelit të autoriteteve kufitare dhe dëshmitarë të tjerë që mund të dëshmojnë për kalimin e kufirit nga ana e personit në fjalë;

- dëshmi zyrtare të bëra nga personi në fjalë në procedura gjyqësore apo administrative.

ANEKSI 4

Lista e përbashkët e dokumenteve që konsiderohen si prova të qarta për kushtet për ripranim të shtetasve të vendeve të treta dhe personave pa shtetësi

(nenet 3 (1) dhe 5 (1))

- përshkrim i vendit dhe rrethanave në të cilat personi në fjalë është kapur pas hyrjes në territorin e shtetit të kërkuar, lëshuar nga autoritetet përkatëse të atij shteti;

- informacion lidhur me identitetin dhe/ose qëndrimin e një personi lëshuar nga një organizatë ndërkombëtare;

- dëshmi nga personi në fjalë;

- njoftim/konfirmim i informacionit nga pjesëtarët e familjes, shoqëruesit në udhëtim, etj.

DEKLARATË E PËRBASHKËT PËR LIDHJEN ME MARRËVESHJEN E ARDHËSHME TË STABILIZIMIT DHE ASOCIMIT

Palët mbajnë parasysh se më 31 janar 2003, nisën negociatat mbi lidhjen e një Marrëveshjeje Stabilizimi dhe Asociimi (MSA) ndërmjet Shqipërisë, nga njëra anë, dhe Komunitetit dhe vendeve anëtare të tij, nga ana tjetër, e cila do të përfshijë gjithashtu dispozita mbi parandalimin dhe kontrollin e emigrimit të paligjshëm dhe ripranimin. Rrjedhimisht, Palët bien dakord që kjo Marrëveshje do të merret plotësisht në konsideratë në dispozitat përkatëse të MSA.”

DEKLARATË E PËRBASHKËT PËR NENIN 3

Palët mbajnë parasysh se detyrimi për ripranim ndaj shtetasve të vendeve të treta dhe personave pa shtetësi që disponojnë një vizë të vlefshme të lëshuar nga Shqipëria (neni 3 (1) (a) i kësaj Marrëveshjeje) do të zbatohet vetëm nëse viza është përdorur për të hyrë në territorin e Shqipërisë.